

РЕШЕНИЕ

№ 20078

гр. София, 15.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав,
в публично заседание на 30.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **5740** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 64, ал. 4 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража /ЗИНЗС/ във вр. чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на М. В. П., понастоящем в Затвора - [населено място], срещу Заповед № 31 от 20.05.2024 г. на началника на Затвора – [населено място].

В жалбата се излагат доводи за неправилност на оспорената Заповед и искане за нейната отмяна.

В съдебно заседание, жалбоподателят се явява лично, поддържа жалбата и моли да бъде отменена процесната заповед.

Ответникът – Началникът на Затвора - С., редовно призован, не изпраща представител.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител, не изразява становище по жалбата.

Съдът, като разгледа предоставените доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намери за установено следното от фактическа страна:

С молба вх. № М-3690/10.05.2024 г. до Началника на Затвора-С., л/св М. П. е поискал да бъде преместен в З. „К.“.

На 13.05.2024 г. е изготвен доклад за оценката на риска от ИСДВР на л/св. М. П., в който подробно са отразени обстоятелства, касаещи отношението на лицето към извършеното правонарушение, към полагането на труд, личностни качества, способности и възможности, като към момента на издаване на Заповедта същата е 68

т.

Изготвено е и становище от гл. инспектор Д. Г. – НС СДВР, с което е предложено спрямо лишения от свобода М. П. да бъде приложена прогресивната система при спазване на договорения в плана на присъдата цели и задачи. Отбелязано е в становището, че при продължаване добрата линия на поведение, липсата на наказания, спазване на установените правила и законови норми, не се възразява на по-късен етап да се приложат нормите на чл. 64 ЗИНЗС спрямо лишения от свобода М. П..

С оспорената в настоящото производство заповед Началникът на затвора в [населено място] е приел, че в случая не е налице втората предпоставка визирана в чл. 64, ал. 1 ЗИНЗС касателно добро поведение в пенитенциарното заведение. Прието е, че към момента наказанието лишаване от свобода не е дало своя коригиращ ефект в достатъчна степен. Рискът от вреди към обществото е среден, все още са налице дефицити, по които работата следва да продължи, като корекционният процес следва да продължи при настоящите условия.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

За да откаже преместване от затвора – [населено място] в затворническо общежитие от открит тип "К.", Началникът на Затвора е разгледал правното положение на л.св. и становищата на съответните ръководители и е приел, че рискът от рецидив е в средните стойности – 68 т.

Заповедта е издадена от компетентен орган - Началник на Затвора- С., съгласно чл. 64, ал. 2 от ЗИНЗС, при спазване на всички процесуални изисквания на закона - представяне на становища от посочените в разпоредбата на чл. 64, ал. 2 от с.з. длъжностни лица, в които са изложени мотивирани съображения за дадените от тях предложения да бъде направен отказ от преместване.

Съгласно чл. 64, ал. 1 и 2 от ЗИНЗС - лишените от свобода с добро поведение, които са изтърпели най-малко една четвърт, но не по-малко от 6 месеца от наложеното наказание в затвор или в затворническо общежитие от закрит тип, могат да бъдат премествани по инициатива на началника на затвора или по тяхна молба до изтърпяване на наказанието в затворнически общежития от открит тип. Началникът на затвора се произнася с мотивирана заповед след вземане на становището на ръководителя на направлението за социална дейност и възпитателна работа /СДВР/, на заместник-началника по режимно-охранителната дейност и на началника на съответното затворническо общежитие относно поведението на осъдения по време на изтърпяване на наказанието. Екземпляр от заповедта се връчва на осъдения срещу подпис и се изпраща на прокурора, осъществяващ надзор върху изпълнението на наказанието.

Видно от съдържанието на чл. 64, ал. 1 от ЗИНЗС, законодателят не дава автоматично право на л/св да бъдат премествани в затворническо общежитие от открит тип дори и да отговарят на условията, предвидени в този законов текст. У. термин е "могат да бъдат премествани", т.е. в правомощията на компетентния административен орган е да извърши съответна преценка, която включва, както законосъобразност, така и целесъобразност, а последната не подлежи на съдебен контрол. Решението за преместване е обвързано освен с констатацията за изтърпяване на наложеното наказание за определен период от време в затвор или затворническо общежитие от закрит тип, но и с преценка на цялостното поведение на лишения от свобода.

Наличието на изтърпяване на определен срок от присъдата е формалното условие за преместване в затворническо общежитие от открит тип, но не и единствено такова. Поведението на лишения от свобода е първата и съществена предпоставка, което законодателят е предвидил, че се установява със становища от съответните за това ръководители. От становищата на тези ръководители е видно, че към настоящия момент лишеният от свобода П. не е подходящ за преместване в затворническо общежитие от открит тип. Настоящият състав приема, че жалбоподателят не отговаря на първата предпоставка, изискваща добро поведение. Степента на риска от рецидив и вреди, който в случая е 68 или среден по степен /от 40 до 80/, е достатъчно основание за постановяване на отказ от преместване към датата на постановяване на Заповедта. С оглед изложеното настоящият състав приема, че за л/св не са налице изискуемите предпоставки за преместване в затворническо общежитие от открит тип. Както се отбелязва по-горе срокът на изтърпяното наказание, сам по себе си не е достатъчен да обоснове исканото преместване. С оглед на изложеното и предвид изричната разпоредба на чл. 168, ал. 1 от АПК съдът намира оспореният административен акт за издаден при спазване на материалния и процесуалния закон и в съответствие с неговата цел. Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК и чл. 64, ал. 4 от ЗИНЗС, Административен съд – София град, Трето отделение, 44 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. В. П., понастоящем в Затвора - [населено място], срещу Заповед № 31 от 20.05.2024 г. на началника на Затвора – [населено място].

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест, съгласно чл. 64, ал. 4 от ЗИНЗС.

На основание чл. 138, ал. 1 АПК препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: